

Българщина с. ж. болгарскій народъ, болгарская етихія: Михайловскій и Бозвели—двата-та първи подвижници за възпроизводаніе на Българщина-та—За да са възбуди прѣзрѣніе къмъ Гарцизмъ-тъ и да си обрне внимание-то имъ къмъ българщина-та Л. Д. 1876 г. 39. Въ противенъ случай, не само българщината въ Романиа, но и самиятъ български народъ непременно трѣба да пропаднатъ. З. 336.

Българъ см. сл. болгаръ.

Блѣднѣй домъ—публичнѣй домъ: Лулу угади на чисто, че сѣ вече въ блѣднѣй домъ, и са зоряхъ съ такыва пріятели, кои ще ги ускубятъ хубаво, З. 66.

Блъскавина с. ж. блестяща вещьца, побрякушка. Ср. подъ сл. бахча 2). Ч. 94.

Блъскамъ сл. б. Блъсна сл. св. 1) толкаю, побуждаю; толкну, оттолкну: Ханжи отгорѣ гледахъ Една с друга блъснахъ И си Столна гледахъ, Гледахъ йоще смигахъ. Д. 53, 26—29. И, когато силнѣй вътеръ ги блъскаше къмъ Африка, нѣй направихмы усилія за да пристигнемъ съ помощта на лопатытъ до съсѣднытъ крайбрежія на Сицилія Т. 12. За да ма блъснешъ въ бездната на злополучіето (*pour te précipiter*—). ib. 118. Опасны грѣшны, въ конто Протезилай бы ма блъснѣлъ (*m'aurait fait tomber*), ib. 215. Когато тѣ си търсахъ оражія-та и са блъскахъ единъ о другы въ онѣзи смутны (*et qu'ils s'embarassent les uns les autres dans cette confusion*), ib. 272. Дързость му го блъскаше на случайность (*Son courage le poussait au hasard*). ib. 35. „Назадъ, убійцо!“ извика единъ старецъ въ черно облѣченъ и блъсна Ганча на една страна, „махни са и бѣгай да не та скоро пристигне гнѣвъ Божій!“ З. 143. 2) бью, колочу, бичую: Кралъ даде приказаніе да блъскають съ тапане. З. 197. Ковачъ-тъ съ всякъ силъ блъска чюка о наковальнѣ-тъ Л. Д. 1873 г. 242. Пѣснопоици-ти и писатели-ти на онова врѣмя съ остры сатыры и съ немилостивы критики блъскали развратнѣй животъ, кой-то ся прокарвалъ тамъ. ib. 1874 г. 113. Бжкъ безъ милость блъска оныя учены, конто като поприкажытъ что-годѣ изъ прѣминуло-то, сякаты вече, че сѣ истории. ib. г. 171. Врѣти Врѣтоломея, блъскай Германе! или Врѣти, врѣти Врѣтоломея! Вій, бій Германе! Ч. 136. Объяснено въ Кн. 253. 2)—глава—работая головой, напрягая мышленіе: Хылады хора работали и си блъскали глава доклѣ, съ Божѣ помощъ, проумѣли весчко това. Л. Д. 1872 г. 95, 100. Такыва учени хора—трѣбува да много да си блъскають глава-тъ доклѣ ся научать и станать вридни да учать и други. ib. 1873 г. 187. **Блъскамъ** са—бьюсь. **Блъсна** са—ударюсь: Морето са блъскаше о ка-